

[Keld Andersen]

heden en forklaring på, hvorfor de efter udvalgsarbejdet fastholder ønsket om en udvidelse af kvoten som følge af de lange ventelister, der altså ikke eksisterer. For hvad har udvalgsarbejdet vist? Det har vist en klar bekræftelse af, hvad vi i hvert fald er nogle stykker som længe har vidst: der er ikke de lange ventelister, som man taler om, og som altså fik CD og kristeligt folkeparti til at gå med til denne forhøjelse. Hvorfor så fastholde denne udvidelse af kvoten? Derfor håber jeg, man vil forklare nærmere fra denne talerstol, hvorfor man stadig støtter denne forhøjelse af byggeknoten.

Det fremgår klart af de svar, boligudvalget har modtaget, at der ikke er behov for den udvidelse af kvoten, som man nu lægger op til. Tværtimod har boligministeren bekræftet, at behovet ikke er til stede, ligesom det ikke har været muligt under udvalgsarbejdet at få oplyst omfanget af de sociale boligsekskabers ventelister. Det er det, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Poulsen, kaldte uvidenhed hos os andre, der blot henholder os til de faktiske kendsgerninger, der endog bekræftes af de bilag, folketingsudvalget har modtaget.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, har det været drøftet i boligudvalget, hvorvidt det vil være muligt at fremme eksporten af dansk byggeri – der tænkes i den forbindelse på, om de eksisterende foranstaltninger til fremme af eksporten, herunder eksportstøtteordninger, kan ændres eller suppleres – og boligministeren har lovet sammen med byggeeksportrådet at foretage en gennemgang af de ønsker, byggeriet har til ændringer, og ministeren har på denne baggrund lovet at foretage en henvendelse til industriministeren. Jeg håber, boligministeren snarest vil tage dette initiativ, samt at han løbende vil holde boligudvalget orienteret herom, og det skulle glæde mig meget, om ministeren allerede i dag kan oplyse nærmere om, hvad han eventuelt allerede har foretaget sig i denne sag.

Mens det således ikke har været muligt under udvalgsarbejdet at opnå imødekomelser fra boligministeren med hensyn til forslaget om ændring af lov om boligbyggeri, har ministeren vist en ganske anden imødekommenhed under udvalgets behandling af forslaget om ændringer i realkreditloven, hvilket vi hilser med tilfredshed. Vi lægger i

det konservative folkeparti vægt på, at den effektive finansieringsgrad for realkreditten hæves, hvorved den samlede terminsydelse i nyopførte ejendomme nedsættes, at der indføres kontantvurdering ved lånudmålingen til såvel bolig- som erhvervsjendomsbelåning, at sondringen imellem almindelig og særlig realkredit ophæves inden for enhedsprioriteringsområdet, samt at der gennemføres en henstandsordning for økonomisk betrængte landmænd. Det er alt sammen noget, vi udtrykte ønske om allerede ved første behandling. Vi har endvidere noteret os, at boligministeren har givet tilsagn om, at grænserne for belåning til industri og håndværk samt ejendomme til landbrug, skovbrug, gartneri og frugtplantager tages op til fornyet overvejelse, såfremt der indtræder væsentlige ændringer i renteniveauet.

Derimod finder vi ikke, at der er fundet en endelig løsning på erhvervsjendomsbelåningsmulighederne, hvorfor vi mener, at bestræbelserne på at forbedre og forenkle realkreditgivning til erhvervsjendomme bør fortsætte med henblik på en samlet løsning.

Det er i det hele taget vor opfattelse, at man ikke har givet disse ændringer i realkreditlovgivningen tilstrækkelig tid til en grundig behandling i udvalget på baggrund af de konsekvenser, en ændring på dette område har for en lang række personer og institutioner og i øvrigt for hele samfundsøkonomien.

Generelt kan jeg sige, at vi i det konservative folkeparti meget gerne medvirker til at komme byggeriet til undsætning og få gang i boligbyggeriet igen – jeg behøver blot at henvise til de forslag, vi allerede har fremsat – men fremgangsmåden skal efter vor opfattelse blot være en anden. Det skal ske ved, at man lempet folks muligheder for at få lejlighed til at opføre deres egen bolig, således at vi på den måde får gang i byggeriet af ejerboliger og ad denne vej letter presset på udlejningsbyggeriet.

Sluttelig vil jeg endnu en gang efterlyse det, jeg allerede var inde på ved første behandling, nemlig at vi snart i folketinget måtte få en debat om en langsigtet boligpolitik for dette land, således at vi kan komme bort fra denne sædvanlige socialdemokratiske stop-kør-politik på boligområdet, som har været fremherskende de seneste år, hvor man gang på gang sætter noget i gang og så siger: nu kører det for stærkt, nu må I stoppe,